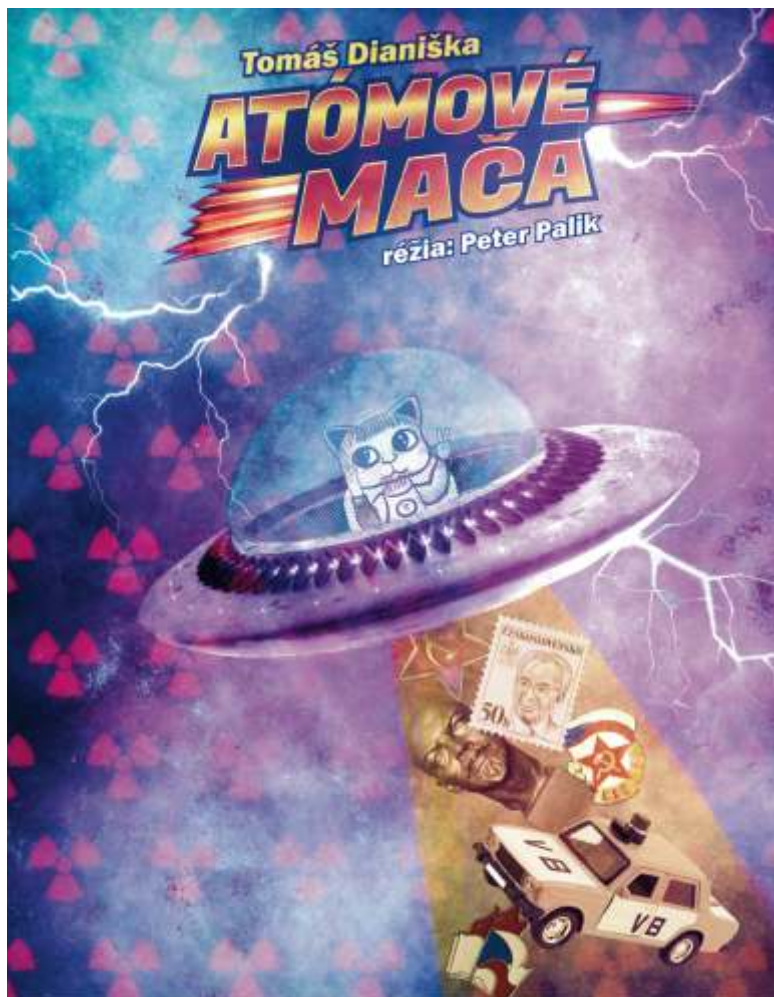

Divadlo Jozefa Gregora Tajovského
PhDr. Peter Kováč, riaditeľ
doc. Mgr.art. Peter Palik, ArtD., umelecký šéf

471. premiéra v 77. divadelnej sezóne 2025/2026

Preklad: Peter Palik

Scéna: Peter Palik

Kostýmy: Silvia Zubajová

Projekcie: Dominik Sidney Janovec

Hudba: Jasma Roučková, Monika Stachová

Dramaturgia: Uršula Turčanová

Réžia: Peter Palik

premiéra: dňa 27. marca 2026

OSOBY A OBSADENIE:

BAŠA:

Barbora Špániková

DANI:

Daniel Výrostek

RIŠO, MEKY ŽBIRKA:

Richard Sanitra

LULU, SHARON, PIONIER:

Lucia Letková

BETY, MODERÁTORKA, ŠTUDENTKA, DANKO:

Veronika Slamková

CHRENKOVÁ, BORDELMAMA:

Svetlana Hank Sarvašová

ROCKY, VÁCLAV HAVEL, PAĽO HABERA, VYŠETROVATEĽ, PIONIER:

Marek Rozkoš

KOCÚR, SPRIEVODCA, VEKSLÁK, REŽISÉR, KRÝZL, VYŠETROVATEĽ,

ESENBÁK: **Michal Ďuriš**

ESENBÁCI, EŠTEBÁCI, TV ŠTÁB: Michal Ďurič, Rastislav Kohút, Bianka Bartošová,

Miroslava El Asmar, Vladimír Meloš - členovia paralelného univerza zákulisia

*Počas prípravy inscenácie nebolo ublížené žiadnym zvieratám a
v minulosti neboli zašliapnuté žiadne motýle. Snád'.*

TOMÁŠ DIANIŠKA

Dramatik, herec, režisér Tomáš Dianiška (*1984) je rodák z Banskej Bystrice. V Prahe absolvoval v roku 2008 štúdium herectva na DAMU. Následne pôsobil v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, kde stvárnil viac ako tridsať postáv a stal sa tiež spoluzakladateľom a organizátorom kultovej divadelnej skupiny Divadlo F. X. Kalby. Autorsky a režijne sa tam podieľal na inscenáciách ako *Zvrhlá Margaret*, *Moje malá úchylka*, *Googling and Fucking*, *Mickey Mouse je mrtvý*, *LSDown*, *Logo*, *Dianiška je Bůh*, *Atomová kočička*, *Burian*.

Od roku 2014 je kmeňovým autorom, hercom a režisérom pražského Divadla pod Palmovkou. Ako autor a režisér je tu podpísaný pod mnohými úspešnými inscenáciami (vo väčšine z nich aj hrá), napríklad: *Mlčení bobříků*, *Jak sbalit ženu 2.0*, *Pust'te Donnu k maturitě!*, *Bezruký Frantík*, *Žena filmového kritika*, *294 statečných*, *Encyklopedie akčního filmu*, *Noc zlomených nehtů*, *Havěť* a ďalšie.

Okrem toho spolupracoval s niekoľkými pražskými scénami, napr. MeetFactory, Divadlo Letí, A studio Rubín, divadelná spoločnosť Masopust, Chemické divadlo, Divadlo X10 a ďalšie.

Ako autor a režisér pôsobil na Komornej scéne Aréna v Ostravě (V. Klimáček: *Komiks*), v ostravskom Divadle Petra Bezruče (T. Dianiška: *Transky, body, vteřiny*, T. Dianiška: *Špinarka*), v Divadle v Dlouhé (T. Dianiška: *Pravomil*), v Klicperovom divadle v Hradci Králové (T. Dianiška: *Tělo tajné agentky*), v Losers Cirque Company (L. Veverková, K. Šedá: *Národní sbírka zlovyků*) či v pražskom Činoherním klube (*Zakleté dámy*).

Viacere jeho hry a inscenácie získali ocenenia v rámci Cien českej divadelnej kritiky. V roku 2023 uviedol svoju prvú filmovú komédiu *Lítá v tom* a v roku 2026 bude mať premiéru film *Bojovník* z prostredia MMA. Diváctvo vo Zvolene malo možnosť spoznať jeho rukopis na festivale Zámocké hry zvolenské. V roku 2022 tu hosťovalo Divadlo pod Palmovkou s hrou *Encyklopedie akčního filmu* a v roku 2023 Divadlo Petra Bezruče s hrou *Špinarka*.

Tomáš Dianiška je známy ostrým humorom, iróniou a pop-kultúrnymi odkazmi. Vo svojich hrách často narába s fenoménom neštandardného plynutia času a hrdinov necháva cestovať do významných momentov novodobých dejín. Divadlo Jozefa Gregora Tajovského je prvé slovenské divadlo, ktoré prenieslo Dianiškovu hru z českého kontextu na Slovensko. *Atomová kočička* bola doteraz uvedená v roku 2016 v Divadle F. X. Šaldy v Liberci v autorovej réžii a v roku 2024 vo Východočeskom divadle Pardubice v réžii Roberta Bellana.

Uršul'a Turčanová uvádza **PÄŤ PEKNÝCH POSTREHOV PRE POTEŠENIE:**

5xP TOMÁŠ DIANIŠKA – ten, ktorý chce „uraziť všetkých rovnako“ aj ten, ktorý takmer „zdemoloval“ Malú stanicu vo Zvolene.

1. *Atómové mača* sa uvádza ako tvoja dramatická prvotina, bolo naozaj tvojím iniciačným vstupom do sveta dramatickej tvorby?

Bola jednou z prvých. A doteraz ma baví jej neučesanosť a punkovosť. Teraz, keď mám už na konte cez 30 hier, je tá spontánnosť v písaní náročnejšia. Dávam si viac pozor, aby som nikoho neurazil, alebo skôr urazil všetkých rovnako.

2. Definovalo *Atómové mača* istý dianiškovský mix sci-fi žánru, provokatívneho humoru, akčných postáv, odkazov na pop-kultúru a cestovania v čase primárne do československej minulosti (čo sa objavuje vo variáciách aj v ďalších твоjich hrách)?

Áno, myslím, že práve pri *Atómovom mačati* sa tento rukopis začal výraznejšie formovať. Dlhodobu ma zaujíma, ako funguje príbeh v hollywoodskych filmoch, ako je vystavaný gag, pointa alebo emócia v sitkomoch a žánrových filmoch. Veľa som sa tým naučil ako divák aj ako autor. Zároveň ma baví prepájať vysoké s nízkym – sci-fi, béčkové filmy, popkultúrne odkazy, absurdný humor aj československú realitu. Nejde mi však len o hru s citáciami alebo recesiou. Dôležité je, aby sa divák nielen bavil a bol prekvapený, ale aby sa ho to aj nejako dotklo. Tento mix je pre mňa prirodzeným spôsobom, ako hovoriť o vážnych veciach cez nadhľad, humor a žánrovú hravosť.

3. Dej súčasnosti sme zasadili do roku 2019. Aký bol tvoj rok 2019?

Mám pocit, že som robil to, čo posledné roky vždy. Chodil som do divadla, po večeroch som písal, cez deň lietal s deťmi po krúžkoch. Premiéry mali moje *Transky, body, vteřiny* a *Bezruký Frantík*. Dve komédie o vážnych veciach. Myslím, že práve po nich ma v divadelnom rybníčku začali brať vážne a už som nebol len ten píšuci herec.

4. Si rodený Banskobystričan, poznáš aj Zvolen a jeho realie?

Jasné, vo Zvolene som strávil veľkú časť detstva. Žila tu moja stará mama a na malom dvorčeku v Jesenského ulici sme spolu s bratrancom na videokameru natáčali krátke filmy. Napríklad Tornádo - maminu pančuchu sme naplnili vatou a vytvarovali do podoby vzdušného víru. Pripojili sme to na mixér a spustili. Na kamere pančucha pôsobila giganticky a "zdemolovali" sme s ňou Malú stanicu. Na strednej škole som recitoval na svadbách na Zvolenskom zámku. Navštevoval som Zámocké hry aj vaše divadlo. Raz som z javiska odštípol triesku a pár rokov som ju nosil v peňaženke. Áno, dá sa povedať, že realie poznám.

5. Mnohé hry si režíruješ sám, aký máš pocit pred novým režijným uchopením *Atómového mačata* režiséra Petra Palika?

Petrovi verím, že to urobí dobre. Má cit pre humor, rytmus aj javiskovú hravosť, čo je pri *Atómovom mačati* podstatné. Keďže mnohé svoje hry režírujem sám, je pre mňa vždy zaujímavé sledovať, ako text prečíta a uchopí niekto iný. Verím, že tento text bude baviť aj hercov a že si počas skúšania dovoľia istú mieru slobody a radosti z hry. A som, samozrejme, zvedavý na divácke reakcie, lebo práve k divákovi celé to úsilie smeruje.

5xP PETER PALIK – ten, ktorého baví odvaha mixovať pop-kultúrne fenomény, citácie ikonických filmov, dobových artefaktov a vystavovať ich optike súčasnosti.

1. Tomáš Dianiška, autor *Atómového mačata*, je širokospektrálny tvorca s osobitým autorským rukopisom. Čo ťa zaujalo na jeho štýle tvorby a čím ti je blízky?

S Tomášom sme rovnaká „video generácia“ a odkazy, ktoré vkladá do svojich hier ma aktívne oslovujú. Má správny cit pre paródiu a situačný humor. Baví ma jeho odvaha mixovať pop-kultúrne fenomény, citácie ikonických filmov, dobových artefaktov a vystavovať ich optike súčasnosti. Aj v *Atómovom mačati* to tak je, ale nerobí to samoučelne. Prirodzene spája vysoké s nízkym a v zdanilo bláznivej paródii dokáže akcentovať silnú tému alebo myšlienku, pri ktorej vás na chvíľu vytrhne z bujarého smiechu.

2. Práve ty si Dianiškove hry priblížil aj na Slovensko. Preložil si jeho hru *Gule, body, sekundy* a režíroval si ju na Akadémii umení v jeho rodnej Banskej Bystrici. Teraz sa v tvojej réžii dostáva na dosky DJGT jeho sci-fi komédia *Atómové mača*. Aké výzvy kladie pred seba inscenovanie Dianiškových textov?

Úskalím môže byť povestný „český humor“, ktorý si vyžaduje veľkú dávku ľahkosti, hereckého scudzenia a nadhľadu. Dôležité sú situácie a konanie postáv, nie logika ich prežívania. Pri inscenovaní sa netreba báť absurdít a rozmanitých extrémov. Myslím, že Dianiškove texty určite patria na slovenské javiská a myslím si, že niektoré témy dokážu zarezonovať i silnejšie ako v Česku.

3. V úprave hry je časť deja lokalizovaná do Zvolena a na staré vysokoškolské internáty. Premietlo sa to aj do tvojej scénografie?

Sama máš skúsenosť s živým rešeršovaním tejto lokácie. Máloktoré slovenské internáty prechádzajú zásadnejšími rekonštrukciami - v mnohých akoby zastal čas. Je to ideálny priestor pre hru, ktorá pojednáva o cestovaní v čase. My na scéne nevytvárame identickú repliku, ale isté prvky možno divákovi pripomenúť ich vysokoškolské časy. Rovnako aj detaily v rámci kostýmov, ktoré odkazujú na módne trendy neskorých osemdesiatych rokov.

4. V roku 1989, v ktorom sa môžu poprechádzať hrdinovia hry, si mal asi desať rokov. Máš na Nežnú revolúciu nejakú konkrétnu spomienku?

Napriek tomu, že som vtedy mal toľko krokov ako teraz môj malý syn, tak si tú dobu pamätám veľmi jasne. Revolúciou žila celá krajina. Cítili sme to všade. Naša škola sa z Majakovského premenovala na Tatarku. Učitelia a starší študenti nosili trikolóry a my sme ich snaživo napodobňovali a vyrábali si prúžky z papiera. Pamätám sa na jedno rodinné stretnutie pred televízorom Rubín-Tesla, kde išiel práve záznam z veľkých protestov a starý otec vtedy povedal: „To nebude trvať dlhšie ako týždeň...“. Nuž.

5. Keby si mohol ísť strojom času kamkoľvek, kam by to bolo?

Ak by som mal túto šancu, tak by som si vybral čas a miesto kde sú si naozaj všetci rovní, svet by bol neúprosne spravodlivý a všetky bytosti v ňom by boli šťastné. Len neviem, či to je veľmi hlboká minulosť alebo ďaleká budúcnosť.

MALÝ SLOVNÍČEK UŽITOČNÝCH POJMOV

Atómové mača / Atomová kočička

Dianiška napísal túto hru ako svoju prvotinu v roku **2014**. Po prvýkrát bola inscenovaná v Divadle F. X. Šaldy Liberec v roku **2016** v autorovej réžii. V roku **2024** hru uviedlo Východočeské divadlo Pardubice v réžii Roberta Bellana. Zvolenská premiéra v roku **2026** je tretím uvedením tejto hry, ktorá v preklade režiséra Palika dostala názov Atómové mača. Rovnako samotný kocúr bol z českého Mikeša premenovaný na Murka.

Cestovanie v čase

Cestovanie v čase, väčšinou za pomoci **stroja času**, je jedným z najprítlačlivejších a najfilozofickejších prvkov sci-fi žánru. Až do začiatku 20. storočia bolo cestovanie v čase považované za nemožné. Fyzik **Albert Einstein** však v roku 1905 pomocou špeciálnej teórie relativity ukázal, že do budúcnosti je cestovať možné. Podľa tejto teórie, pokiaľ sa akékoľvek teleso približuje rýchlosti svetla, čas sa preň z hľadiska ostatných spomalí, takže vlastne cestuje do budúcnosti. Rovnaký efekt je možný doceliť pobytom v silnom gravitačnom poli, napr. v blízkosti **čiernej diery**.

Za jeden z teoretických prostriedkov na cestovanie do minulosti sa označujú **červie diery**. **Červia diera** je hypotetický fyzikálny objekt umožnený schopnosťou časopriestoru vytvoriť skratku cez priestor a čas. Tento fenomén po prvýkrát opísali Albert Einstein a Nathan Rosen v roku 1935 ako tzv. **Einsteinov-Rosenov most**. Tento most má prepájať náš vesmír s iným paralelným vesmírom s opačne plynúcim časom a **bielou dierou** - objektom, z ktorého objekty naopak vychádzajú. Podľa teórie možno prepojiť dva veľmi vzdialené body vo vesmíre s využitím zakrivenia časopriestoru.

Motýlí efekt je obľúbenou súčasťou niektorých sci-fi príbehov. Pojem pochádza z knihy Raya Bradburyho z roku 1952. V príbehu cestovatelia v čase, ktorí sa vrátia z lovu dinosaurov, zistia, že zašliapnutie jedného motýľa v minulosti zmenilo históriu, jazyk, výsledky volieb a celkovú podobu sveta, do ktorého sa vrátili. Motýlí efekt vyjadruje, že aj tá najmenšia zmena v minulosti môže viesť k nepredvídateľným dôsledkom v budúcnosti.

Plutónium je rádioaktívny kov, ktorý sa používa v jadrových zbraniach a je dôležitým materiálom pri vývoji jadrovej energetiky. Tiež sa používa ako zdroj energie v kozmických lodiach a je kultovým palivom pre stroj času vo filme Návrat do budúcnosti - Back to the Future.

Časový paradox je logický paradox súvisiaci s cestovaním v čase. Nazýva sa aj paradox starého otca - ak cestovateľ v minulosti zabije svojho starého otca, nenarodí sa, ale ak sa nenarodí, nemôže zabiť svojho starého otca.

Internáty

V Česku je podtitulom tejto hry „sci-fi komedie z harcovských kolejí“. Internáty Harcov patria Technickej univerzite v Liberci a v origináli sa trojica študentov mechatroniky v roku 2016 nachádza na izbe číslo 512. Zvolenská úprava hry presunula vstupný dej na **Vysokoškolský študentský domov Ľudovíta Štúra** Technickej univerzity vo Zvolene (predtým Vysoká škola lesnícka a drevárska). Ľudovo nazývané „staré internáty“ boli vybudované v rokoch 1958 - 1962 a majú bloky A, B, C, D. Dej hry je situovaný do roku 2019 a do izby číslo 133 bloku B.

Iskričkovský sľub

*Domovina moja krásna,
sľubujem ti v tento deň,
že ja, tvoja iskra jasná,
tebe k sláve vyrastiem.*

Pionierska lastovička

Pionierska lastovička (Pionýrská vlaštovka) bola v dobách normalizácie propagandistická televízna relácia **Československej televízie** pre deti a mládež. Striedavo sa pripravovala v českých a slovenských štúdiách.

Socializmus a Nežná revolúcia

Komunistická strana Československa (**KSČ**) pred rokom 1989 venovala výchove mládeže veľkú pozornosť. Mladý človek bol najprv organizovaný ako **iskrička**, potom **pionier**, nasledoval **zväzák** (člen Socialistického zväzu mládeže - **SZM**) a najvyšší stupeň predstavoval komunista, člen komunistickej strany.

Z tohto obdobia pochádzajú aj skratky **ÚV KSČ** - Ústredný výbor Komunistickej strany Československa, **SNB** - Sbor národní bezpečnosti, **ŠTB** - Štátna bezpečnosť (tajná služba Ministerstva vnútra), **VB** - verejná bezpečnosť. **ČSSR** bolo skratkou pre Československú socialistickú republiku a **KČS** bola vtedajšia mena koruna československá.

Charta 77 bola občianska iniciatíva a neformálne spoločenstvo politickej opozície v normalizačnom Československu, nazvaná podľa svojho prvého dokumentu – Prohlášení Charty 77 z 1. januára 1977. K hlavným autorom a hovorcom patrili vtedajší disidenti, dramatik a spisovateľ **Václav Havel**, vedúca osobnosť politických zmien v novembri 1989, symbol boja za slobodu a demokraciu a prvý ponovembrový prezident, ktorý bol jednomyselné zvolený Federálnym parlamentom dňa 29. decembra 1989.

„**Véčko**“ – gesto, pri ktorom ukazovák a prostredník tvoria písmeno V, preslávil Václav Havel počas novembra '89. Znak pre víťazstvo sa stal spolu so srdcom za podpisom jeho typickým poznávacím znamením, rovnako ako výrok „**Pravda a láska zvíťazí nad ľží a nenávisťou.**“

Václav
Havel

17. november – je v súčasnosti známy ako **Deň boja za slobodu a demokraciu**. Od roku 1941 je však **Medzinárodným dňom študentstva** a pripomína študentské obete protinacistickej demonštrácie v roku 1939. Zásah na Národní třída v Prahe 17. novembra 1989 bol kľúčovým momentom, kedy príslušníci Verejnej bezpečnosti brutálne zbili študentov demonštrujúcich za ľudské práva. Táto agresia moci premenila pietny sprievod na masové protesty, ktoré odštartovali **Nežnú (Zamatovú) revolúciu**, viedli k pádu komunistického režimu v Československu a k nastoleniu demokracie.

Heslá novembra '89: To je ono!, V jednote je sila!, Nechceme násilie!, Pravda zvíťazí!, Utvorte koridor!, Havel na hrad!, Máme holé ruce! a ďalšie.

Piesne novembra '89: Modlitba pro Martu - Ať mír dál zůstává s touto krajinou, Slíbili sme si lásku, Pravda zvíťazí a ďalšie.

Koncert Rolling Stones na Strahove v roku 1990: Koncert hudobnej legendy bol vnímaný ako potvrdenie pádu komunistického režimu a slogan „*Tanks Are Rolling Out, The Stones Are Rolling In*“ (Tanky odchádzajú, Stouni prichádzajú) odkazoval na prebiehajúci odchod sovietskych vojsk. Koncert mal stotisícovú účasť a československý prezident Václav Havel pozval kapelu aj na Pražský hrad.

Zenit pionierov

Dvojtyždenník o vede a technike pre deti a mládež, ktorý vychádzal v rokoch 1986 až 1991. Často bol označovaný ako slovenská obdoba českého časopisu **ABC** a obsahoval aj vystrihovačku. Vychádzal počas školského roka a stál 3 Kčs.

Zvolen

Zvolenská úprava pracuje s reáliami, ktoré existovali pred Nežnou revolúciou aj dnes. Okrem starých vysokoškolských internátov sa v hre spomína napríklad **Hotel Poľana**, **Valaška** alebo **priame vlaky do Prahy**, ktoré boli kedysi bežnou realitou a študenti z Česka nimi cestovali aj do Zvolena na vtedajšiu Vysokú školu lesnícku a drevársku, známu svojím jedinečným zameraním v bývalom Československu.

POSOLSTVO K SVETOVÉMU DŇU DIVADLA 2026

A close-up portrait of actor Willem Dafoe. He has dark, slightly graying hair and is looking directly at the camera with a serious expression. The background is dark and out of focus.

Svetový deň divadla vznikol z iniciatívy Medzinárodného divadelného inštitútu (ITI) a oslavuje sa od roku 1962 vždy 27. marca. Posolstvo k Svetovému dňu divadla každoročne píše iná divadelná osobnosť. Pre rok 2026 sa ňou stal **Willem Dafoe**. Filmový i divadelný herec stvárňujúci hrdinov i zloduchov je nositeľom mnohých cien. Jeho slová podčiarkujú význam divadla, divadelných tvorcov a tvorkyň i obecnstva, ktoré „ako svedok dáva divadlu jeho zmysel a život“. Premiéra inscenácie Atómové mača pripadla na sviatok divadla 2026, preto citujeme niekoľko úryvkov v preklade A. Rychtarčíkovej.

Som herec, ktorého poznáte najmä z filmov. Moje korene však siahajú hlboko do divadla. (...) V mojich skromných začiatkoch v The Wooster Group, divadelnej skupine so sídlom v New Yorku, sme na niektorých našich predstaveniach mávali iba veľmi málo divákov. Často platilo pravidlo, že ak bolo účinkujúcich viac než divákov, mohli sme predstavenie zrušiť.

Nikdy sme to neurobili. Mnohí zo skupiny neboli profesionálni divadelníci, ale boli to ľudia z rôznych sfér, ktorí sa zišli, aby robili divadlo. Takže veta – „show must go on“ – skutočne nebola našou mantrou, i keď sme cítili povinnosť udržať kontakt s verejnosťou.

Často sme skúšali počas dňa a večer sme ukázali materiál v podobe work in progress. Niekedy sme prípravou jednej inscenácie strávili aj roky a za ten čas sme sa živilí hostovaním s našimi staršími inscenáciami. Venovať sa tak dlho tvorbe diela sa pre mňa často stávalo únavným a skúšky tak trochu úmornými, ale večerné prezentácie boli vždy vzrušujúce – a to aj vtedy, ak sa prišiel pozrieť iba malý počet divákov, čo vypovedalo o miere záujmu verejnosti o to, čo robíme. Primalo ma to uvedomiť si, ako veľmi nezáleží na tom, koľko ľudí príde. Obecenstvo ako svedok dáva divadlu jeho zmysel a život.

Tak, ako sa píše na tabuli v herni: „YOU MUST BE PRESENT TO WIN.“ - „VSTÚPTE, ABY STE VYHRALI“. Spoločne zdieľaný zážitok v skutočnom čase procesu tvorby, ktorý síce môže byť predpísaný či vopred naplánovaný, no zakaždým je iný. A práve to je jasná sila divadla. (...) Sme spoločenské tvory a biologicky sme predurčení, aby sme boli súčasťou sveta, zapojili sa doň. Každý zmyslový orgán je vstupnou bránou na stretnutie a prostredníctvom neho dosahujeme lepšiu predstavu o tom, kým sme. Prostredníctvom rozprávania príbehov, estetiky, jazyka, pohybu, scénografie nám divadlo ako forma totálneho umenia môže ukázať, čím náš svet bol, čím je a čím by sa mohol stať.

Asistentka réžie: **Lucia Letková**

Predstavenie vedie a text sleduje: **Bianka Bartošová**

Vedúci oddelenia UTP: **Peter Petrínek**

Svetlá: **Vladimír Kuchár, Ivan Cingel, Peter Štrba, Peter Petrínek**

Zvuk: **Peter Číž, Peter Urban, Zoltán Húšťava**

Výrobu zabezpečili dielne DJGT pod vedením: **Miroslava Kováčika**

Vedúci výroby scénických dekorácií a kostýmov: **Oto Kuruc**

Scénu vyhotovili: **Štefan Bartko, Vladimír Hromádík, Branislav Koller**

Kostýmy vyhotovili: **Anna Ďuríková, Jana Kapusníková**

Rekvizity: **Vladimír Meloš, Miroslava El Asmar**

Garderóba: **Mária Kerešová, Adriana Puchovanová**

Umelecká maskérka: **Dana Kováčiková**

Javisková technika: **Michal Ďurík, Ján Paučo, Branislav Krejčí,**

Rastislav Kohút, Rastislav Bednárík, Michal Vasil

Bulletin zostavila: **Uršul'a Turčanová**

Grafický návrh plagátu: **Ivana Šáteková**

Grafický návrh a úprava bulletinu: **Marián Hornický**

Fotografie: archív DJGT, archív T. Dianišku

Zodpovedný redaktor: **Peter Kováč**

Obchodno-marketingové oddelenie:

Gabriela Valentínyová, Denisa Barancová,

Martina Clancy, Anna Ponická,

Eva Borsíková, Marián Hornický

www.djgt.sk

Zriaďovateľom DJGT je Banskobystrický samosprávny kraj

Divadlo Jozefa Gregora Tajovského, Divadelná 1727/3, 96001 Zvolen

ZELENÁ SCÉNA

